

PHILIP OSBOURNE

JURNALUL UNUI TOCILAR

PHIL,
SUPERTOCILARUL

POVESTEATĂ UNUI BĂIAT FOARTE DEȘTEPT,
CU MULTĂ IMAGINAȚIE

ILUSTRAȚII DE ROBERTA PROCACCI

Sunt Phil, tocilarul,
ochelaristul, matematicianul obsedat.

Dacă sunteți și voi ca mine
și ceilalți vă mai iau peste picior,
luati-i și voi.

Cine a scris cele mai vândute cărți?

Tocilarii.

Cine a regizat filmele hollywoodiene
cu cele mai mari încasări?

Tocilarii.

Cine a creat înalta tehnologie
pe care n-o pot înțelege
decât creatorii însăși?

Tocilarii. Aș că scoateți nasul din cărți,
și zâmbiți către Lume, mândri
că sunteți tocilar, la fel ca mine.
Eu sunt Phil, dar prietenii îmi zic

Phil Tocilarul... și
SUNT MÂNDRU de asta!

CAPITOLUL UNU

SUPERÎNFRÂNGEREA

Un SMECHER vine la mine
și mă face TOCI LAR.

Mă uit la el și-l întreb:
- Cât de mult poate trăi o persoană
fără creier?

- Nu știu, îmi răspunde el.

Atunci îi spun:

- Tu câți ani ai?

Supereroii sunt în noi

18 octombrie

Azi am luat bătaie la scrimă. OK, există probleme mai mari pe lume, cum ar fi să cazi într-un canal plin de CLOVNI FURIOSI.

Dar îmi doream să câștig. Cum s-ar simți MARCUS HOLLOWAY, protagonistul din WATCH DOGS 2, dacă ar trebui să fie dat afară din DEDSEC, celebrul grup de hackeri? Cam așa m-am simțit eu când am pierdut cu 15 la 8.

„Urăsc să pierd mai tare decât îmi place să câștig” - am auzit replica asta într-un film. Nu știu dacă avea dreptate personajul, dar uneori înfrângerea e mai rea decât O ZI FARA NET sau o GASCA DE SMECHERASI.

Am pierdut optimile de finală pentru că adversarul meu a fost mai rapid. El părea FLASH, iar eu, PENGUIN. Era dinamic, spre deosebire de mine, care eram static.

Sí eu căre mă credeam puternic!

Adversarul meu
în modul
FLASH

Ca să înțelegeți, el mă ataca, iar eu mă gândeam la un episod din **THE BIG BANG THEORY**.

Adversarul meu se numea **ERIC** și părea dotat cu superputeri, ca un personaj din benzile desenate Marvel. Mai lipsea să-mi spună: „Superputerile atrag după sine responsabilități la fel de mari.” Dar i-aș

fi răspuns: „**Superputerile atrag după sine marii tocărari!**”

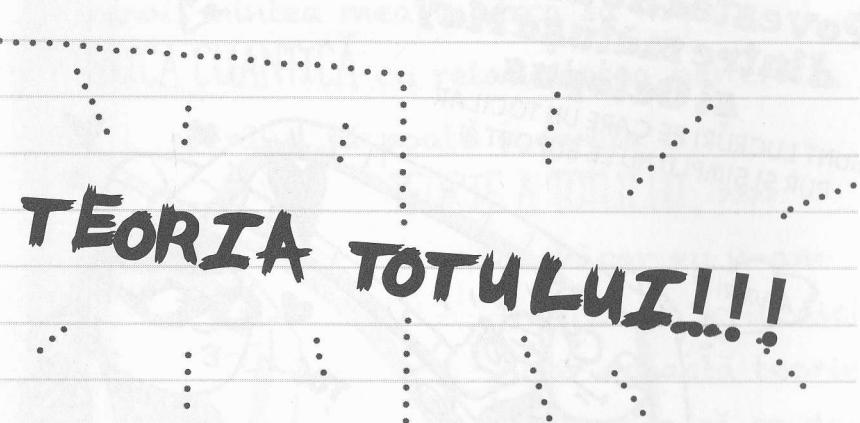
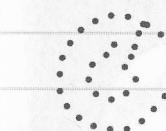
Picioarele îmi păreau lipite de podea de parcă cineva îmi dăduse cu lipici pe tălpi și nu mă puteam mișca pe planșa de scrimă. Probabil că folosise un superatac! **SINGURUL LUCRU CARE SE MISCA ÎN MINE ERA IMAGINAȚIA**, care o luase razna. El mă ataca, iar eu mă gândeam la ce-ar fi făcut **DAREDEVIL** în locul meu (probabil n-ar fi văzut nici el ofensiva adversarului și poate s-ar fi întrebat ce ar fi făcut în locul lui **CAPTAIN AMERICA**, care măcar avea scut).

GRAVITATIE TERESTRĂ ...
FORTĂ GRAVITATIONALĂ
GRAVITATIE SPAȚIALĂ

ELECTRICITATE - LUMINĂ
MAGNETISM ... FORTĂ ELECTROMAGNETICĂ
NUCLEARĂ SLABĂ

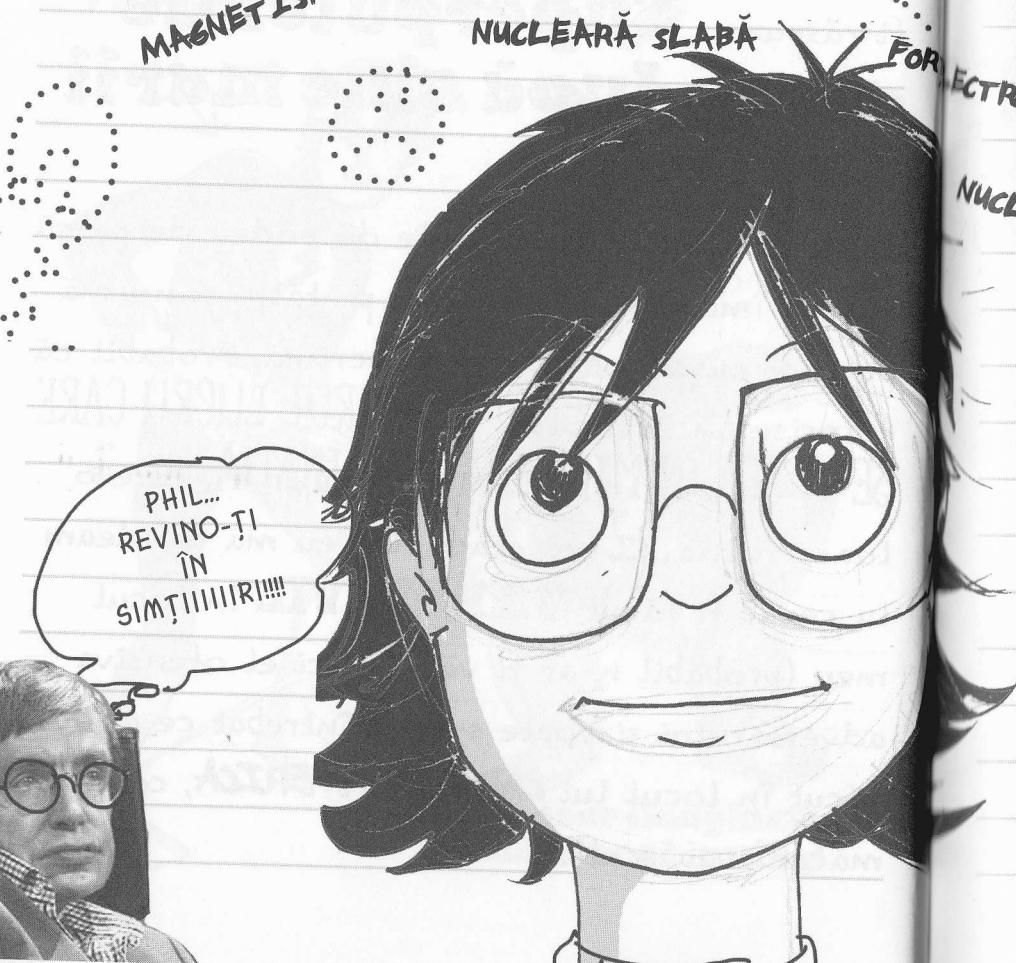
FOR
ECTROSLABĂ

NUCLEARĂ TARE

TEORIA TOTULUI!!!

MAREA
UNIFICARE

Povestea de dragoste dintre mătușă May și Octopus.

SUNT LUCRURI PE CARE UN TOCILAR
PUR ȘI SIMPLU NU LE SUPORTĂ!

BIATA MĂTUŞĂ MAY!

CUM SĂ SE ÎNDRĂGOSTEASCĂ DE UN ASEMESEA INDIVID?!
MAI BINE SE LOGODEA CU ELECTRO,
MĂCAR AŞA SCĂPĂ DE PLATA FACTURII DE CURENT!

Nu m-am calificat poate și din cauza
TEORIEI CORZILOR. Care e legătura? Pe lângă

supereroi, mintea mea încerca să împace
MECANICA CUANTICĂ cu relativitatea generală,
sperând să poată formula o
TEORIE A TOTULUI. ?????

Nici măcar eu n-am
înțeles ce scriu aici,
dar această teorie
nu voia să se dea
dusă din creierul
meu, iar în
timpul meciului,
gândurile mi s-au
amestecat atât de
mult, încât la final
nu-mi mai aminteam
nici măcar cum se execută
un atac.

**NICI DACĂ AŞ FI FOST SUPEREROU N-AŞ FI PUTUT
SĂ-MI AMINTESC MEREU TOTUL!**

Altfel, de ce supereroii au mereu nevoie de
un asistent? Gândește-te, chiar și **BATMAN**, cu
inteligenta și forța lui, are nevoie de **ROBIN**,

iar CAPTAIN AMERICA, de BUCKY. și mie mi-ar fi fost de ajutor un asistent costumat.

Respect pentru bărbeni și cărți

Mi-am dat seama că a început meciul abia când adversarul meu a făcut câteva miscări de dans pe planșă. Era așa de „simpatic”, exact ca DOCTOR OCTOPUS când s-a îndrăgostit de MĂTUŞA MAY (sau, mai bine zis, ca scenaristii seriei aleia groaznice cu SPIDER-MAN).

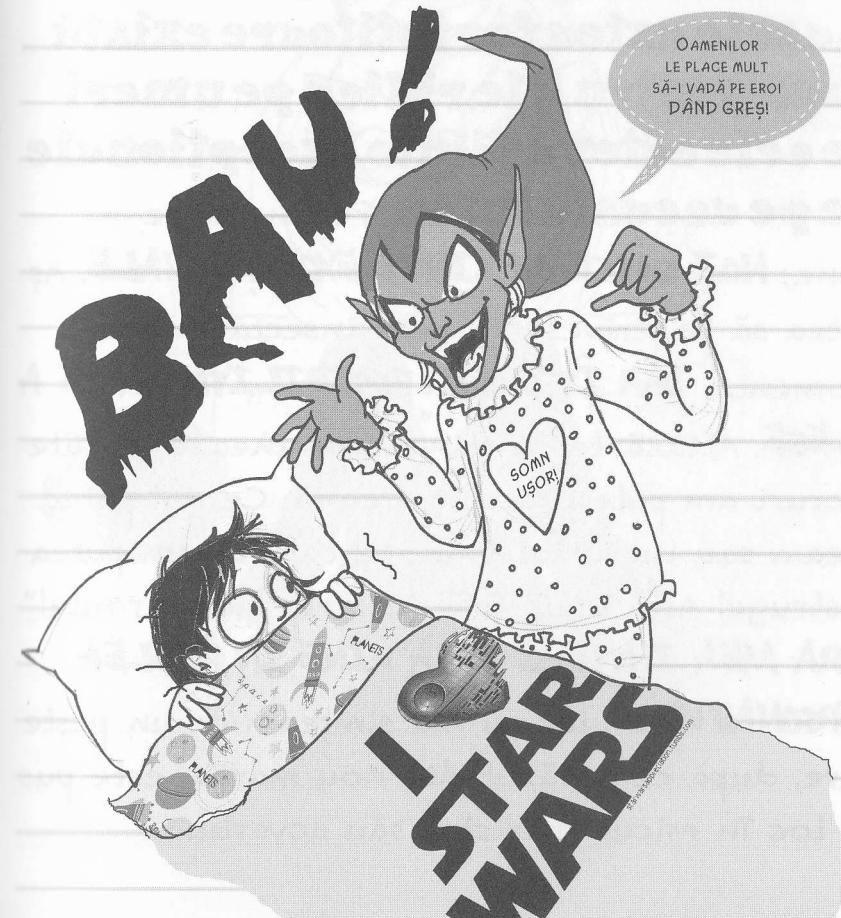
Întreaga mea familie și toți prietenii mei speraseră că aveam să urc pe podium măcar. Mai demult, chiar câștigasem o FINALĂ NAȚIONALĂ, pe care i-o atribuiseră însă pe nedrept adversarului, pentru că mintisem în legătură cu numele meu. Deși fusesem doar puțin ambiguu! Corect?

Uneori, minciunile sunt doar variante ale adevărului! Sau nu?

Pierdeam rău la scor și nu aveam nicio justificare.

O clipă m-am gândit să mă răzbun. Când sora mea ELEN a venit să mă încurajeze, am plecat de lângă ea. Nu voiam să-o ascult. Eram supărat pentru că-i văzusem pe mulți dintre

colegii mei de la scrimă bucurându-se de înfrângerea mea. Atunci, Elen a scos masca de GOBLIN pe care o ținea sub pat (îi făcea o placere grozavă să și-o pună noaptea ca să mă sperie), s-a apropiat și, cu față superdusmanului lui Spider-man, mi-a spus, citându-l pe GOBLIN: „Oamenilor le place mult să-i vadă pe eroi dând gres.”

Dragă Jurnalule, nu știam dacă să râd sau să plâng. Dar sora mea își îndeplinise, ca de obicei, scopul.

Când m-am dus la ea să iau în brațe, **ELEN** a făcut un pas înapoi și, luându-și rolul în serios, a început să bată câmpii, recitând pe de rost un dialog din benzile desenate: „Sunt opt milioane de oameni în orașul astăzi, și **masele astăzi forfotitoare există doar pentru a le ridica pe umeri pe cele câteva ființe exceptionale de pe această lume.** Pe tine și pe mine; **NOI SUNTEM FIINȚE EXCEPTIIONALE.** As putea să te strivesc ca pe o insectă în acest moment... **DAR ÎȚI OFER POSIBILITATEA DE A ALEGE.** Aliază-te cu mine. Imaginează-ți căte lucruri am putea face împreună. Ce am putea crea... sau lucrurile toate pe care le-am putea distruge! Asta vrei? Gândește-te bine, eroule!”

SORA MEA INTRASE PREA BINE ÎN PIELEA PERSONAJULUI, iar eu mă simteam ca un peste care, după ce a văzut din nou marea, este pus la loc în micul și tristul său acvariu.

